

Otvorena knjiga

Iznimno mi je zadovoljstvo pozdraviti vas i vidjeti ovako veliki odaziv. To još jednom potvrđuje koliko nam arhitektura znači i koliko nas sve povezuje.

Nakon lijepih, dirljivih riječi uvaženih promotora, želim se u ime svoga tate, ali i svoje osobno, zahvaliti svima koji su učestvovali u nastajanju ove knjige i ovu promociju učinili posebnom.

Prije svega, hvala promotorima, bez kojih ovaj događaj ne bi bio moguć. Zatim uvaženim recenzentima, izdavaču Dobra knjiga, s kojima smo surađivali s velikim zadovoljstvom, te organizatorima – ANUBiH i Umjetničkoj galeriji i gospodinu Straji Krsmanoviću koji nam je ustupio ovaj prostor.

Međutim, moram istaći posebne zahvale prof. Asimu Đeliloviću, koji je najzaslužniji za nastanak knjige i koji je, zapravo, idejni tvorac cijelog koncepta. Iako je samozatajan i skroman, ne mogu ne istaknuti koliko se ustrajno i nesebično zalagao da se ovaj projekt realizira upravo onako kako je zamišljen.

Tijekom gotovo dvije godine suradnje, prof. Đelilović je strpljivo radio s nama, pomagao pri istraživanju arhive, različitih tekstova skupljenih sedamdeset godina. Njegova predanost bila je prisutna u svakoj fazi rada, sve do današnje promocije.

Konačno, moram reći kako vjerujem da arhitektura, osim što odražava kontekst vremena i mjesta, uvijek puno govori i o svom autoru. Kroz rukopis arhitekta, dakle njegova djela, možemo spoznati i njegove poglede na svijet, ali i njegov senzibilitet. Zato su u ovoj knjizi, osim arhitekata, zastupljene i misli pjesnika i književnika – oni kroz svoj jedinstveni jezik dodiruju srž arhitekture i osjećaje koji izaziva. Jer, da parafraziram Le Corbusiera, građevina sama po sebi može biti dobra tehnička vještina, ali tek kada dotakne nečije srce i kada možemo reći: „Ovo je lijepo.“ Onda je to arhitektura, jer umjetnost je ušla u nju.

Zato sam posebno dirnuta što svaki od promotora to osjeća i interpretira kroz svoju osobnu priču.

Za kraj želim reći kako ova knjiga nije zatvorena cjelina. Naprotiv, ona je mjesto gdje se misao razvija, gdje se potiče traganje, promišljanje, istraživanje i, kako sam arhitekta često kaže, čak i u poznim godinama i s dugogodišnjim iskustvom: „Arhitektura je za mene velikim dijelom uvijek igra i uzbuđenje u kreativnoj neizvjesnosti svog nastajanja.“

* Univerzitet u Sarajevu – Arhitektonski fakultet, ninau@af.unsa.ba